

Vergaderjaar 1986–1987

19 743

Wijziging van de Vestigingswet Bedrijven 1954 (Stb. 1964, 66), de Vestigingswet detailhandel (Stb. 1971, 569) en de Drank- en Horecawet (Stb. 1964, 386)

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 23 juli 1987

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Aan artikel I, onderdeel C, wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

3. Het derde lid komt te luiden:

3. Bij ieder vestigingsbesluit worden als bewijsstukken als in het tweede lid bedoeld aangewezen verklaringen van handelskennis en verklaringen van vakbekwaamheid, tot het afgeven waarvan daarbij aan de Sociaal-Economische Raad dan wel aan een produkt- of een hoofdbedrijfschap of het Bedrijfschap voor het Hotel-, het Restaurant-, het Café- en het Pension- en Kamerverhuurbedrijf en Aanverwante bedrijven de bevoegdheid wordt verleend.

B

In artikel I wordt, onder wijziging van de aanduiding van de onderdelen E, F en G in F, G onderscheidenlijk H, een nieuw onderdeel E ingevoegd, luidende:

E

De eerste volzin van artikel 15, vierde lid, komt te luiden: Onze minister van Economische Zaken kan de hem in het eerste lid verleende bevoegdheid in een door hem bepaalde omvang en onder het stellen van regelen overdragen aan de Sociaal-Economische Raad dan wel aan een produkt- of een hoofdbedrijfschap of het Bedrijfschap voor het Hotel-, het Restaurant-, het Café- en het Pension- en Kamerverhuurbedrijf en Aanverwante bedrijven.

C

In het in artikel III, onder D, opgenomen artikel 57a van de Drank- en Horecawet komt de aanhef te luiden:

De bevoegdheid tot het instellen van een vordering, strekkende tot een verbod tot het uitoefenen van een bedrijf of werkzaamheid in strijd met artikel 3, eerste lid, van deze wet, komt mede toe aan:.

Toelichting

Onderdelen A en B

De wijzigingen onder A en B maken het mogelijk om ook het Bedrijfschap Horeca bevoegd te maken verklaringen van handelskennis of vakbekwaamheid en ontheffingen, als bedoeld in de artikelen 7 respectievelijk 15 van de Vestigingswet Bedrijven 1954, af te geven. Deze wijziging is opgenomen in verband met het voornemen een vestigingsbesluit voor het spijzenverstrekkend bedrijf op grond van bovengenoemde wet vast te stellen.

Bij wet van 31 oktober 1986 (Stb. 591) is de Drank- en Horecawet gewijzigd. Een van de wijzigingen is, dat het Bedrijfschap Horeca is aangewezen als de instantie die voor het café- en restaurantbedrijf bevoegd is om verklaringen en ontheffingen af te geven. Het ligt in de rede om het Bedrijfschap Horeca ook voor andere sectoren binnen de horeca, in casu het spijzenverstrekkend bedrijf, bevoegd te maken. Dit heeft onder meer als voordeel dat horecaondernemers wier bedrijf onder meerdere vestigingsbesluiten valt – bijvoorbeeld voor het cafébedrijf en het spijzenverstrekkend bedrijf – voor eventuele ontheffingen of verklaringen slechts met één beslissende instantie te maken zullen hebben.

Tevens is van belang dat in de Nota Alcohol en samenleving (kamerstukken Tweede Kamer 1986/87, 19 243, nrs. 2–3) het voornemen is geuit om bij de wijziging van de Drank- en Horecawet het vestigingswettelijke deel over te brengen naar de Vestigingswet Bedrijven 1954. Ook uit dien hoofde is het gewenst om de mogelijkheid op te nemen het Bedrijfschap Horeca aan te wijzen als de instantie die ontheffingen en verklaringen voor horecabedrijven kan afgeven.

In de memorie van toelichting bij genoemde wijziging van de Drank- en Horecawet is uiteengezet waarom naar het oordeel van mijn ambtsvoorganger, P. H. van Zeil, het Bedrijfschap Horeca in staat is om de verleende bevoegdheid op een juiste wijze uit te oefenen. De daar genoemde redenen acht ik ook van toepassing voor de verlening van verklaringen en ontheffingen in het kader van de Vestigingswet Bedrijven 1954. Korthedshalve zij verwezen naar bovenbedoelde memorie van toelichting.

De Sociaal-Economische Raad heeft te kennen gegeven geen bezwaren te hebben tegen de onderhavige wijziging.

Onderdeel C

De in onderdeel C voorgestelde wijziging van artikel 57a van de Drank- en Horecawet houdt in, dat het in dat artikel toegekende groepsactierecht alleen betrekking heeft op gevallen waarbij sprake is van handelen in strijd met artikel 3, eerste lid, van deze wet. De oorspronkelijk voorgestelde redactie kende een ruimere bevoegdheid toe, betrekking hebbend op elke bedrijfsuitoefening in strijd met de Drank- en Horecawet. Hierdoor kon een groepsactie ook worden ingesteld bij handelen in strijd met andere bepalingen van de Drank- en Horecawet, onder meer de artikelen 10 tot en met 23. De oorspronkelijke redactie is bij nader inzien ruimer dan nodig is in het kader van dit wetsvoorstel, dat voornamelijk tot doel heeft de beunhazerij – het uitoefenen van een bedrijf zonder de daarvoor vereiste vergunning of ontheffing – effectiever te kunnen bestrijden.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten heeft ook op dit punt gewezen in haar brief van 20 november 1986 aan de vaste Commissie voor het Midden- en Kleinbedrijf, waarvan ik een afschrift ontvang. De VNG is voorts van mening dat de oorspronkelijk voorgestelde ruime bevoegdheid tot het instellen van een groepsactie tekort doet aan de taak

en verantwoordelijkheid van gemeentebesturen met betrekking tot de uitvoering en het toezicht op de naleving van de Drank- en Horecawet. In verband met het bovenstaande, alsmede de overweging dat het groepsactierecht alleen bij gebleken noodzaak dient te worden toegekend, is de bovenbedoelde wijziging opgenomen.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
A. J. Evenhuis